

Kinderporno en kinderseksstoerisme

- Zeer sterke stijging aantal internationale meldingen kinderporno op internet.
- Ruim 800 interventies, waaronder de strafrechtelijke aanpak van 386 zaken.
- Focus op het stoppen van het misbruik en het beschermen van slachtoffers.

Foto: Loes van der Meer

Kinderen behoren tot de meest kwetsbare categorie slachtoffers en kunnen hun leven lang nadelige gevolgen ondervinden van seksueel misbruik. Dit raakt ook hun directe omgeving, zoals ouders en andere familieleden. Om slachtoffers van kinderporno te kunnen helpen, is het van groot belang dat de slachtoffers op gevonden beelden zoveel mogelijk worden geïdentificeerd en dat misbruik wordt gestopt.

De opsporing van kinderporno en kinderseksstoerisme kent een grote digitale component. Daders maken gebruik van alle mogelijkheden die de virtuele wereld biedt. Denk aan het met een valse identiteit benaderen van grote aantallen potentiële slachtoffers, het gebruik van digitale afschermingsmethoden en het verspreiden van materiaal via het 'dark web'. Door het grensoverschrijdende karakter van het internet is internationale samenwerking niet meer weg te denken uit de opsporingspraktijk. Dit komt bij kinderseksstoerisme nog sterker naar voren. Daders van kinderseksstoerisme misbruiken kinderen die zich in een kwetsbare positie bevinden in landen die zij als veilig voor hun activiteiten beschouwen of dragen bij aan dergelijk misbruik in het buitenland, bijvoorbeeld door middel van live streaming.

Aanpak en rol OM

Bij de bestrijding van kinderporno en kinderseksstoerisme wordt heel precies bekeken om wat voor type verdachte het gaat. Relatief lichte zaken worden aangepakt met een eenvoudige of alternatieve interventie, zoals de 'Indigo-aanpak', waarbij een verkort opsporingsonderzoek eindigt in een voorwaardelijk sepot met een verplicht behandeltraject. Zo fungeert het strafrecht als stok achter de deur.

Door deze aanpak blijft meer ruimte over voor de identificatie van slachtoffers en het opsporen van vervaardigers van kinderporno en misbruikers die leiden tot een strafdossier. Op recidivisten,

daders opererend in besloten netwerken en daders die een direct risico vormen wegens actueel misbruik of risicovolle beroepen en posities, wordt zwaarder ingezet.

Elke politie-eenheid heeft een eigen team dat zich bezighoudt met de bestrijding van kinderporno en kinderseksstoerisme, het Team Bestrijding Kinderpornografie en Kinderseksstoerisme (TBKK). Zij geven opvolging aan meldingen van kinderporno en kinderseksstoerisme en verrichten onderzoek dat zowel op het achterhalen van Nederlandse daders als op het identificeren van Nederlandse slachtoffers is gericht, zodat zij uit hun situatie kunnen worden gehaald. Het TBKK van de Landelijke Eenheid

Ruim 10 jaar gevangenisstraf voor grooming

Aydin C. wordt begin 2017 na een langdurig strafrechtelijk onderzoek veroordeeld voor een groot aantal zedendelicten, alsmede voor afdreiging, woningplichting, identiteitsfraude, computervredebreuk en drugsbezit. Hij krijgt de maximale gevangenisstraf van 10 jaar en 243 dagen. Onder zijn slachtoffers bevinden zich 34 destijds minderjarige meisjes in binnen- en buitenland.

Aydin C. weet door zijn zeer geraffineerde manier van werken lange tijd onder de radar te blijven. Hij gebruikt online veel verschillende aliases. Hij bouwt geduldig het contact op met zijn jonge slachtoffers. Hij weet de meisjes naakt voor de camera te krijgen, terwijl zijn ware identiteit verborgen blijft. Zodra hij de meisjes in zijn macht heeft, verandert de toon van het gesprek en begint hij te chanteren met beelden waar de meisjes naakt op te zien zijn. Als ze niet meer handelingen uitvoeren voor de webcam, dreigt hij de beelden te verspreiden aan vrienden en familie. Soms doet hij dat ook echt. In enkele gevallen duurt dat proces jarenlang.

Het machtsspel eindigt als Facebook bij de politie melding doet van een opvallende

gebruiker die verschillende aliases heeft. Die melding betekent de start van een uitgebreid strafrechtelijk onderzoek. Het blijkt niet gemakkelijk hem te vinden, omdat hij veel inspanningen verricht om verborgen te blijven. Maar langzaam vallen de puzzelstukjes op hun plaats en uiteindelijk wordt Aydin C. ontmaskerd. Ondanks de grote hoeveelheid informatie op de in beslag genomen computer van de verdachte, ontkent hij iedere betrokkenheid. Ook weigert hij na zijn aanhouding aanhoudend mee te werken aan psychologisch en psychiatrisch onderzoek. Tijdens de zitting vraagt de rechtbank herhaaldelijk op indringende wijze op de inhoud van het dossier te reageren. Dat doet hij niet.

Aydin C. zal ook in Canada worden vervolgd voor soortgelijke misdrijven, gepleegd tegen de destijds 15-jarige Amanda Todd die uiteindelijk zelfmoord pleegde. Die feiten staan los van het Nederlandse strafproces. De Canadese autoriteiten hebben om uitlevering van Aydin C. verzocht. De uitlevering is door de rechtbank Amsterdam toegestaan, maar het uitleveringsverzoek loopt nog in cassatie.

ondersteunt de regio's met expertise en doet de intake van internationale meldingen. Het houdt zich daarnaast bezig met proactieve onderzoeken waarin gericht wordt gezocht naar signalen die kunnen leiden tot zicht op netwerken van pedoseksuelen. Bezitters, makers en verspreiders van kinderpornografisch materiaal maken gebruik van geavanceerde encryptietechnieken, of ontmoeten elkaar via het 'dark web'. Internetverkeer loopt in toenemende mate over servers in verschillende landen. Het gaat dus vaak om internationale opsporingsonderzoeken die steeds complexer en arbeidsintensiever van aard worden.

Bij de opsporing en vervolging van kinderporno en kinderseks-toerisme spelen internationale samenwerking en contacten een cruciale rol. Buitenlandse verdachten of slachtoffers die in Nederlandse onderzoeken naar voren komen, worden gemeld bij de bevoegde buitenlandse autoriteiten en omgekeerd informeren andere landen het Nederlandse OM over betrokken Nederlanders. Ook wordt op operationeel vlak samengewerkt, met name via Interpol en Europol.

In 2016 is er verder geïnvesteerd in de in 2015 ingezette gerichte aanpak van kinderseks-toerisme. Het gaat daarbij niet alleen om Nederlandse verdachten die in het buitenland kinderen seksueel misbruiken, maar ook om diegenen die door middel van bijvoorbeeld live streaming vanuit Nederland bijdragen aan misbruik in het buitenland. Door middel van live streaming hebben verdachten een beeldverbinding met misbruikers over de hele wereld en laten zij, vaak tegen online betaling, video-opnames maken van kindermisbruik.

In de laatste jaren is de internationale instroom van meldingen met betrekking tot kinderporno sterk gestegen. Verklaringen hiervoor zijn de wereldwijd toenemende toegang tot het internet, de goede digitale infrastructuur in Nederland en een toenemend aantal jongeren dat zich online seksueel uit door onder andere 'sexting', dat is het uitwisselen van seksueel getint beeldmateriaal. Het onderzoeken van deze meldingen neemt veel capaciteit in beslag, wat ten koste kan gaan van de inzet op het actief opsporen van zwaardere feiten en grote netwerken.

Doelstelling en resultaten

Sinds 2015 ligt de focus bij de bestrijding van kinderporno en kinderseks-toerisme niet op de hoeveelheid verdachten, maar op maatwerk bij verschillende typen verdachten. Het OM maakt gebruik van een groter interventiepalet. Lichtere zaken worden met eenvoudigere onderzoeken opgepakt en afgedaan met een alternatieve interventie, gericht op gedragsverandering of het opwerpen van barrières. Dat vertaalt zich in een toename van het aantal eenvoudige onderzoeken en alternatieve interventies ten opzichte van 2015.

De reguliere en proactieve onderzoeken betreffen relatief zwaardere feiten dan in eerdere jaren, waardoor meer capaciteit in deze onderzoeken gaat zitten. Vaker is sprake van het zelf vervaardigen van kinderporno. Mede daardoor – en door de toegenomen technische en juridische complexiteit van de zaken – zijn in 2016 iets minder reguliere onderzoeken afgerond dan in 2015. Bovendien is niet de gewenste ruimte overgebleven om meer proactieve onderzoeken te draaien. Het voor 2016 in de Veiligheidsagenda ten doel gestelde totale aantal interventies van 620 is met 876 interventies echter ruimschoots gehaald.

In 2016 is de aanpak van kinderseks-toerisme geïntensiveerd. Dit betreffen complexe onderzoeken die de nodige tijd en capaciteit vergen. Er zijn in 2016 meer onderzoeken uitgevoerd dan in 2015.

Niet alle inzet op kinderseks-toerisme resulteert in het inzenden van een strafdossier aan het Nederlandse OM. Er wordt gestreefd naar vervolging door het land waar de feiten hebben plaatsgevonden. Daar is de rechtsorde geschokt en daar moet herstel plaatsvinden, ook voor de slachtoffers die daar wonen. Als het een Nederlandse verdachte betreft, ondersteunt de Nederlandse politie waar nodig met informatie en middelen, zodat het land waar de feiten plaatsvonden zelf in staat wordt gesteld om dergelijke feiten te bestrijden, ook in de toekomst. Als dit niet mogelijk blijkt, wordt bezien of vervolging in Nederland mogelijk is.

Er is in 2016 veel geïnvesteerd in de opbouw en uitwisseling van expertise en in internationale samenwerking. De verwachting is dat hier in komende jaren de vruchten van kunnen worden geplukt. ●

Aanhoudingen wegens kinderseksstoerisme naar Thailand

In mei 2016 worden twee verdachten aangehouden op Schiphol als ze op weg zijn naar Thailand. De keuze om hen op Schiphol aan te houden, is bewust gemaakt om enerzijds te voorkomen dat ze op het vliegtuig stappen en anderzijds om te kunnen onderzoeken wat zij in hun bagage meevoeren. In de bagage wordt een grote hoeveelheid condooms en glijmiddel aangetroffen, spullen die passen bij de verdenking dat zij op 'seksvakantie' gaan. De mannen komen in beeld in het kader van een langer lopend internationaal onderzoek naar live streaming. Via die live streaming kijkt iemand in bijvoorbeeld Nederland tegen betaling via een live webcamverbinding naar kinderen in bijvoorbeeld de Filipijnen die seksuele handelingen verrichten. Vaak kan 'de klant' vooraf aangeven wat hij wil zien, het misbruik vindt als het ware plaats 'op bestelling'. In dit geval kunnen geldstromen gericht aan een dadergroep in de Filipijnen worden herleid naar deze twee verdachten.

Uit het onderzoek komt tevens naar voren dat de mannen regelmatig afreizen naar

landen in Zuidoost-Azië en naar Gambia. Van die landen is bekend dat het belangrijke bestemmingen zijn voor kinderseksstoeristen. De mannen bekennen dat zij zich jarenlang schuldig hebben gemaakt aan onder meer het downloaden en bezit van kinderporno en live streaming met kinderen. Zij verklaren vele malen naar zogeheten bronlanden te zijn gereisd om daar seksueel contact met jongeren te hebben, waarvan zij echter ontkennen dat deze jonger dan 16 jaar waren. De mannen hebben verder in Nederland gedurende ongeveer 25 jaar zo'n 50 pleegkinderen in huis gehad, veelal jongens in de leeftijd jonger dan 16 jaar. Verder waren zij actief bij de zwemvereniging en huttenbouwprojecten, waardoor zij ook in Nederland veel contact met kinderen hadden. Er is onderzoek gedaan naar mogelijk misbruik van kinderen in deze situaties, maar daarvan is niet gebleken.

Het onderzoek loopt op dit moment nog en concentreert zich met name op het vinden van de kinderen die slachtoffer zijn geworden van de live streaming.

